

Bak Rita

Mélyből az angyal

*Nem mentem templomokba,
nem hallgattam papokat,
mindig otthon voltunk,
a kis család,
azon az estén is.
Létünk partján
karácsonyfa nőtt.
Körbeálltuk.
Szívem fekete,
állandóan szorongó volt.
Álltunk a fa előtt,
kezem mindig ökölben,
lerágott körmökkel.
Mélyből az angyal.
Bár azt énekeltük,
mennyből, valahogy
félrehallottam.
Egymásra csúszott
a múlt és jövő,
közötte úr.
Kint hó.
Kutyaugatás.
Üvöltés.
Mintha érezte volna az állat,
valami jön.
Tekintetem nem fordítottam
az ég felé,
pedig tudtam,
színe van a
változásnak.*